

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจขันธ์และ (2) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดแบบสืบสาวเหตุปัจจัย เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจขันธ์

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนบ้านป่าไร่ จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 23 คน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองสอน 16 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบเบญจขันธ์เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแบบสืบสาวเหตุปัจจัยเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่การทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจขันธ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ (2) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจขันธ์มีความสามารถในการคิดแบบสืบสาวเหตุปัจจัยเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

The purposes of this research were (1) to compare Mathayom Suksa III students' learning achievements on the topic of Buddhist Dhamma Principles before and after learning under the Pancakkhandha teaching method; and (2) to compare Mathayom Suksa III students' cause factors inquiry abilities on the topic of Buddhist Dhamma Principles before and after learning under the Pancakkhandha teaching method.

The sample consisted of 23 students studying in the second semester of the 2007 academic year at Ban Parai School in Mukdahan Province. They were selected by purposive sampling. The group was taught for sixteen hours. The instruments were the lesson plans on the topic of Buddhist Dhamma Principles based on the Pancakkhandha teaching method, a learning achievement test on the topic of Buddhist Dhamma Principles, and a cause factors inquiry ability test based on the topic of Buddhist Dhamma Principles. Statistics for data analysis was the t-test.

Research findings revealed that (1) the students' learning achievement on the topic of Buddhist Dhamma Principles after learning under the Pancakkhandha teaching method was significantly higher than their counterpart before such learning at the .01 level; and (2) after learning under the Pancakkhandha teaching method, students' cause factors inquiry ability on the topic of Buddhist Dhamma Principles was significantly higher than their counterpart before such learning at the .01 level.